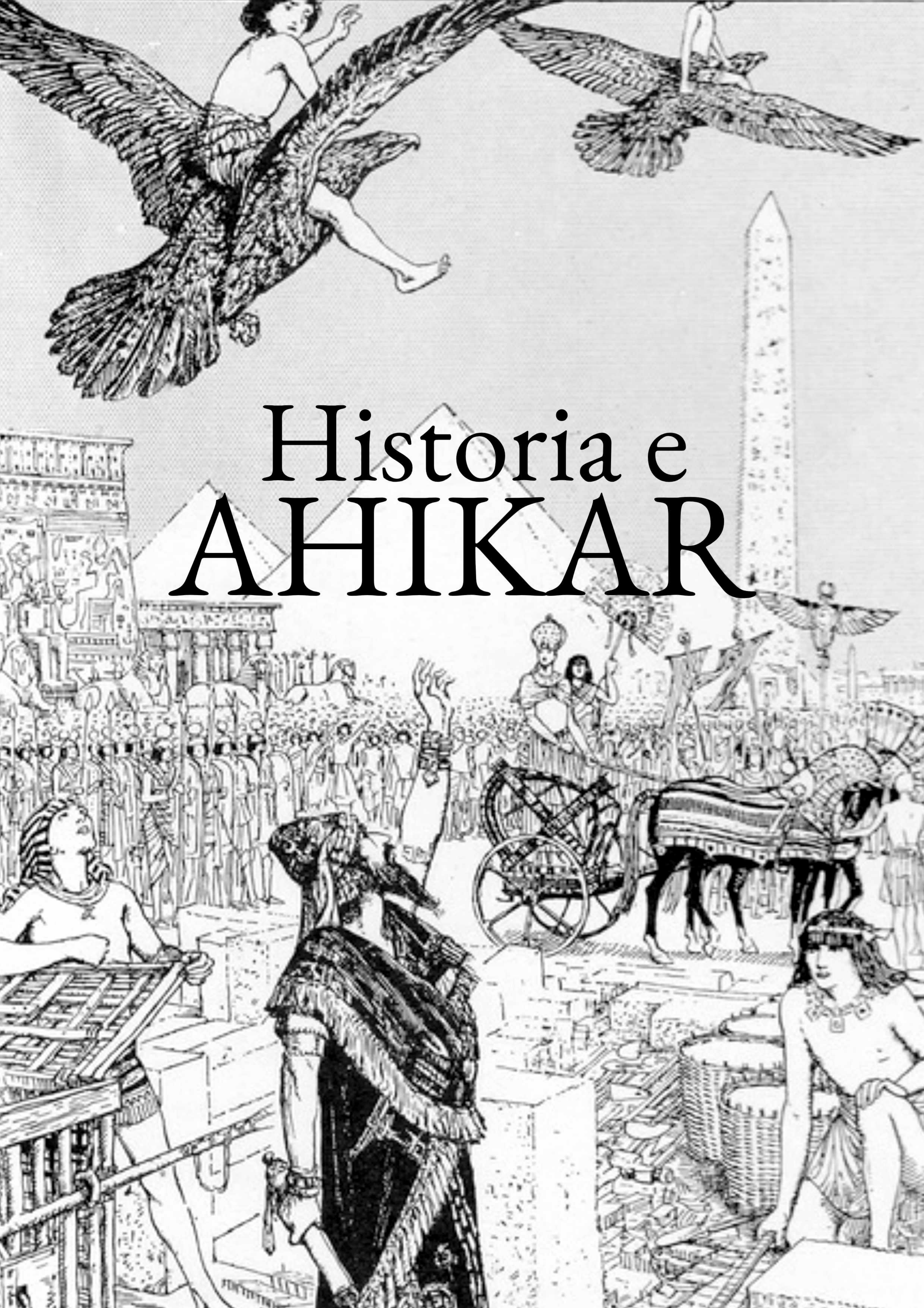

Historia e AHIKAR

PREZANTIMI

Tek Historia e Ahikarit kemi një nga burimet më të lashta të mendimit dhe mençurisë njerëzore. Ndikimi i tij mund të gjurmohet përmes legjendave të shumë njerëzve, duke përfshirë Kuranin dhe Testamentin e Vjetër dhe të Ri.

Një mozaik i gjetur në Treves, Gjermani, ka paraqitur në mesin e njerëzve të mençur të botës personazhin e Ahikar. Këtu është përralla e tij plot ngjyra.

Data e kësaj historie ka qenë objekt diskutimi i gjallë. Studiuesit më në fund e hodhën poshtë atë rreth shekullit të parë kur u vërtetuan gabimisht nga historia origjinale që u shfaq në një papirus aramaik të vitit 500 p.e.s. midis rrënojave të Elefantinës.

Historia është padyshim trillim dhe jo histori. Në fakt lexuesi mund ta bëjë njohjen e tij në faqet plotësuese të Netëve Arabe. Është shkruar shkëlqyeshëm dhe rrëfimi i mbushur me veprim, intriga dhe arratisje të ngushtë e mban vëmendjen deri në fund. Liria e imagjinatës është pasuria më e çmuar e shkrimtarit.

Shkrimi ndahet në katër faza: (1) Rrëfimi; (2) Mësimi (një seri e jashtëzakonshme fjalësh të urta); (3) Udhëtimi për në Egjipt; (4) Ngjashmëritë ose Shëmbëlltyrat (me të cilat Ahikar përfundon edukimin e nipit të tij të gabuar).

KAPITULLI 1

Ahikar, Veziri i Madh i Asirisë, ka 60 gra, por është i destinuar të mos ketë djalë. Prandaj ai adopton nipin e tij. Ai e mbush me urtësi dhe njohuri më shumë se sa bukë e ujë.

1 Historia e Haiqâr të Urtit, Vezirit të Mbretit Senakeribi dhe i Nadanit, djalit të motrës së Haiqar të Urtit.

2 Ishte një vezir në kohën e mbretit Senakeribi, birit të Sarhadumit, mbretit të Asirisë dhe të Ninevisë, një njeri i urtë me emrin Haikar, dhe ishte vezir i mbretit Senakeribi.

3 Ai kishte një pasuri, pasuri dhe shumë të mira dhe ishte i zoti, i urtë, filozof, në dituri, në opinion dhe në qeverisje, dhe ishte martuar me gjashtëdhjetë gra dhe kishte ndërtuar një kështjellë për secilën prej tyre.

4 Por me të gjitha, ai nuk pati asnjë fëmijë. e këtyre grave, që mund të jenë trashëgimtare të tij.

5 Dhe ai u trishtua shumë për këtë, dhe një ditë mblodhi astrologët, njerëzit e ditur dhe magjistarët dhe u shpjegoi atyre gjendjen e tij dhe çështjen e shterpësisë së tij.

6 Ata i thanë: "Shko, bëj fli për perënditë dhe lutju atyre që ndoshta të të japin një djalë".

7 Dhe ai bëri ashtu siç i thanë, u ofroi flijime idhujve, iu lut dhe iu lut me lutje dhe përgjërim.

8 Dhe ata nuk iu përgjigjën asnjë fjalë. Dhe ai u largua i pikëlluar dhe i dëshpëruar, duke u larguar me një dhimbje në zemër.

9 Dhe ai u kthye, iu lut Perëndisë Më të Lartit, dhe besoi duke iu lutur me zjarr në zemër, duke thënë: "O Perëndi Shumë i Larti, O Krijues i qiejve dhe i tokës, o Krijues i të gjitha gjërave të krijuara!

10 Të lutem, të më japësh një djalë, që të ngushëllohem prej tij, që të jetë i pranishëm në shëndetin tim, të më mbyllë sytë dhe të më varrosë.

11 Atëherë i erdhi një zë që i thoshte: "Meqenëse je mbështetur para së gjithash në shëmbëlltyrat e gdhendura dhe u ke ofruar flijime atyre, prandaj do të mbetesh pa fëmijë gjatë gjithë jetës sate".

12 Por merr Nadanin, birin e motrës sate, bëje fëmijën tënd dhe mësoji diturinë tënde dhe mbarështimin tënd; dhe në vdekjen tënde ai do të të varrosë".

13 Pastaj mori Nadanin, birin e motrës së tij, që ishte në gji. Dhe ai ua dorëzoi tetë infermiereve, që ta thithnin dhe ta rritnin.

14 Dhe e rritën me ushqim të mirë, me stërvitje delikate, me rroba mëndafshi dhe me ngjyrë të purpurt dhe flakë të kuqe. Dhe ai ishte ulur mbi divane prej mëndafshi.

15 Dhe kur Nadani u bë i madh dhe eci, duke u ngritur si një kedër i lartë, i mësoi atij sjellje të mira, shkrime, shkencë dhe filozofi.

16 Mbas shumë ditësh mbreti Senakeribi shikoi Haikarin dhe pa që ai ishte plakur shumë, dhe i tha për më tepër.

17 O miku im i nderuar, i zoti, i besuari, i urti, guvernatori, sekretari im, veziri im, kancelari dhe drejtori im; me të vërtetë ti je plakur shumë dhe i peshuar me vite; dhe largimi yt nga kjo botë duhet të jetë afër.

18 Më thuaj kush do të ketë vend në shërbimin tim pas teje.' Dhe Haikari i tha: "O Zoti im, koka jote të jetojë përgjithmonë!" Aty është Nadan djali i motrës sime, e kam bërë fëmijën tim.

19 Unë e rrita dhe i mësova diturinë dhe diturinë time.'

20 Dhe mbreti i tha: "O Haikâr! silleni në praninë time që ta shoh dhe nëse e gjej të përshtatshëm, vendoseni në vendin tuaj; dhe do të shkosh, për të pushuar dhe për të jetuar pjesën e mbetur të jetës sate në qetësi të ëmbël.'

21 Atëherë Haikari shkoi dhe paraqiti Nadanin, birin e motrës së tij. Dhe ai bëri homazhe dhe i uroi fuqi dhe nder.
22 Dhe ai e shikoi atë, e admiroi dhe u gëzua me të dhe i tha Haikâr: "A është ky djali yt, o Haikâr? Lutem që Zoti ta ruajë. Dhe ashtu siç më ke shërbyer mua dhe babait tim Sarhadum, kështu mund të më shërbejë ky djali yt dhe të përmbushë angazhimet e mia, nevojat dhe biznesin tim, në mënyrë që ta nderoj dhe ta bëj të fuqishëm për hirin tënd.'
23 Atëherë Haikar iu përul mbretit dhe i tha: "Rroftë koka jote, o mbret, zotëria im!". Kërkoj prej teje që të kesh durim me djalin tim Nadan dhe t'i falësh gabimet e tij, që të mund të të shërbejë ashtu siç është e përshtatshme.'
24 Atëherë mbreti iu betua se do ta bënte më të preferuarin e tij dhe më të fuqishmin nga miqtë e tij, dhe se do të ishte me të me gjithë nderim dhe respekt. Dhe ai i puthi duart dhe i dha lamtumirën.
25 Dhe ai mori Nadanin. djali i motrës së tij me të dhe e uli në një sallon dhe nisi t'i mësonte natë e ditë, derisa e mbushi me dituri dhe dituri më shumë se sa me bukë e ujë.

KAPITULLI 2

Një "Almanak i Riçardit të varfër" i ditëve të lashta. Parimet e pavdekshme të sjelljes njerëzore në lidhje me paratë, gratë, veshjen, biznesin, miqtë. Fjalë të urta veçanërisht interesante gjenden në vargjet 12, 17, 23, 37, 45, 47. Krahasoni vargun 63 me disa nga cinizmi i sotëm.
1 Kështu ai e mësoi atë duke i thënë: “O biri im! dëgjoni fjalimin tim dhe ndiqni këshillat e mia dhe mbani mend atë që them.
2 O biri im! nëse dëgjon një fjalë, le të vdesë në zemrën tënde dhe mos ia zbulo një tjetri, që të mos bëhet një qymyr i gjallë dhe të djegë gjuhën tënde dhe të shkaktojë dhimbje në trupin tënd, dhe të fitosh një turp dhe të turpërohesh para Perëndisë dhe njeri.
3 O biri im! nëse ke dëgjuar një raport, mos e përhap; dhe nëse ke parë diçka, mos e thuaj.
4 O biri im! bëje të lehtë elokuencën tënde për dëgjuesin dhe mos nxito të kthesh një përgjigje.
5 O biri im! kur të kesh dëgjuar ndonjë gjë, mos e fshih.
6 O biri im! mos e zgjidh një nyjë të mbyllur, as mos e zgjidh dhe mos e vulos një nyjë të liruar.
7 O biri im! mos lakmo bukurinë e jashtme, sepse ajo zbehet dhe kalon, por kujtimi i nderuar zgjat përgjithmonë.
8 O biri im! të mos të mashtrojë një grua budallaqe me fjalën e saj, që të mos vdesësh më e mjera e vdekjes dhe ajo të të ngatërrojë në rrjetë derisa të biesh në grackë.
9 O biri im! mos dëshiron një grua të shtruar me veshje dhe me vajra, që të jetë e neveritshme dhe budallaqe në shpirt. Mjerë ty nëse i dhuron asaj çfarë është jotja, ose i jep asaj atë që ke në dorën tënde dhe ajo të josh në mëkat, dhe Zoti qoftë i zemëruar me ty.
10 O biri im! mos u bëni si bajamja, sepse ajo nxjerr gjethe përpara të gjitha pemëve dhe fruta të ngrënshme pas të gjithëve, por jini si mani që jep fruta të ngrënshëm përpara të gjitha pemëve dhe lë pas të gjithëve.
11 O biri im! përkul kokën poshtë, zbute zërin tënd, trego mirësjellje dhe ec në rrugën e drejtë dhe mos u bëj budalla. Dhe mos e ngri zërin kur qesh, sepse po të ndërtohej një shtëpi me zë të lartë, gomari do të ndërtonte shumë shtëpi çdo ditë; dhe nëse parmendi do të shtyhej nga forca, parmendi nuk do të hiqej kurrë nga shpatullat e deveve.
12 O bir! heqja e gurëve me një të mençur është më e mirë se pirja e verës me një njeri të dhimbshëm.
13 O biri im! derdh verën tënde mbi varret e të drejtëve dhe mos pi me njerëz të paditur e të përçmuar.
14 O biri im! kapuni pas njerëzve të mençur që i frikësohen Perëndisë dhe bëhuni si ata, dhe mos iu afroni injorantit, që të mos bëheni si ai dhe të mësoni rrugët e tij.
15 O biri im! kur të kesh shok a shok, provoje dhe më pas bëje shok e mik; dhe mos e lavdëroni pa sprovë; dhe mos e prish fjalën tënde me një njeri që nuk ka dituri.
16 O biri im! ndërsa një këpucë qëndron në këmbën tënde, ec me të mbi gjemba dhe bëj një rrugë për djalin tënd, për familjen tënde dhe për fëmijët e tu, dhe bëje anijen tënde të tendosur para se të shkojë në det, valët e tij dhe fundoset dhe ai nuk mundet. i ruajtur.
17 O biri im! nëse i pasuri ha një gjarpër, ata thonë: "Kjo është për urtësinë e tij", dhe nëse e ha një i varfër, njerëzit thonë: "Nga uria".
18 O biri im! ai kënaqet me bukën tënde të përditshme dhe me pasurinë tënde dhe nuk lakmon atë që është e tjetrit.
19 O biri im! mos u bëj fqinj me budallain, mos ha bukë me të dhe mos u gëzo për fatkeqësitë e fqinjëve të tu. Nëse armiku yt të bën keq, tregoju atij mirësi.
20 O biri im! një njeri që i frikësohet Zotit, kini frikë prej tij dhe nderojeni.
21 O biri im! injoranti bie dhe pengohet, e i urti edhe nëse pengohet nuk tundet, edhe nëse bie ngrihet shpejt dhe nëse është i sëmurë mund të

kujdeset për jetën e tij. Por sa për njeriun injorant, budalla, për sëmundjen e tij nuk ka ilaç.
22 O biri im! nëse të afrohet një njeri që është më i ulët se vetja jote, shko përpara për ta takuar atë dhe qëndro në këmbë, e nëse nuk mund të të shpërblejë, Zoti i tij do të të shpërblejë për të.
23 O biri im! mos kursej të rrahësh birin tënd, sepse fërkimi i birit tënd është si pleh organik në kopsht, si të lidhësh grykën e një traseje, si lidhja e kafshëve dhe si mbyllja e derës.
24 O biri im! frenoje djalin tënd nga ligësia dhe mësoje sjelljen tënde para se ai të rebelohet kundër teje dhe të të sjellë në përbuzje në mesin e njerëzve dhe të varësh kokën në rrugë dhe në tubime dhe të ndëshkohesh për të këqijat e veprave të tij të liga.
25 O biri im! merr një ka të trashë me prepuc dhe një gomar të madh me thundrat e tij, dhe mos merr një ka me brirë të mëdhenj, mos bëj miq me një njeri të dredhi, as merr një skllav grindavec, as një shërbëtore hajdut, për çdo gjë që bën atyre do të shkatërrohen.
26 O biri im! prindërit e tu të mos të mallkojnë dhe Zoti qoftë i kënaqur me ta; sepse është thënë: "Ai që përçmon të atin ose nënën e tij, le të vdesë me vdekje (e kam fjalën për vdekjen e mëkatit); dhe ai që nderon prindërit e tij do t'i zgjasë ditët dhe jetën e tij dhe do të shohë gjithçka që është e mirë. "
27 O biri im! mos ec rrugës pa armë, sepse ti nuk e di kur mund të të ndeshet armiku, që të jesh gati për të.
28 O biri im! mos u bëni si një pemë e zhveshur pa gjethe që nuk rritet, por jini si një pemë e mbuluar me gjethet dhe degët e saj; sepse njeriu që nuk ka as grua, as fëmijë, është i turpëruar në botë dhe është i urryer prej tyre, si një pemë pa gjethe dhe pa fruta.
29 O biri im! bëhu si një pemë pjellore buzë rrugës, frytin e të cilit i hanë të gjithë kalimtarët, dhe kafshët e shkretëtirës pushojnë nën hijen e saj dhe hanë nga gjethet e saj.
30 O biri im! çdo dele që endet nga rruga dhe shoqëruesit e saj bëhet ushqim për ujkun.
31 O biri im! mos thuaj: "Zoti im është budalla dhe unë jam i urtë" dhe mos trego fjalë të paditur dhe marrëzi, që të mos jesh i përbuzur prej tij.
32 O biri im! Mos u bë prej atyre robërve, të cilëve zotërinjtë e tyre thonë: "Largohu prej nesh", por bëhu nga ata të cilëve u thonë: "Afrohuni dhe afrohuni tek ne".
33 O biri im! mos e përkëdhele robin tënd në prani të shokut të tij, sepse ti nuk e di se cili prej tyre do të jetë më i vlefshëm për ty në fund.
34 O biri im! mos ki frikë nga Zoti yt që të krijoi ty, që Ai të heshtë ndaj teje.
35 O biri im! bëje të drejtë fjalën tënde dhe ëmbëlsoje gjuhën tënde; dhe mos lejo shokun tënd të shkelë këmbën tënde, që të mos shkelë gjoksin tënd në një kohë tjetër.
36 O biri im! nëse e rreh një njeri të mençur me një fjalë mençurie, ajo do të fshihet në gjoksin e tij si një ndjenjë e hollë turpi; por nëse ti e rrah injorantin me shkop, ai as nuk do të kuptojë e as nuk do të dëgjojë.
37 O biri im! nëse dërgon një të urtë për nevojat e tua, mos i urdhëro shumë, sepse ai do ta bëjë punën tënde ashtu siç dëshiron ti; dhe nëse dërgon një budalla, mos e urdhëro atë, por shko vetë dhe bëje biznesin tënd, sepse nëse ti urdhëroje atë, ai nuk do të bëjë atë që dëshiron. Nëse të dërgojnë për punë, nxito ta përmbushësh shpejt.
38 O biri im! mos u bëj armik një njeriu më të fortë se vetja, sepse ai do të marrë masën tënde dhe do të hakmerret ndaj teje.
39 O biri im! provoje djalin tënd dhe shërbëtorin tënd, para se t'u japësh atyre gjërat e tua, që të mos i heqin; sepse ai që ka dorën plot quhet i urtë, edhe nëse është budalla dhe injorant, dhe ai që ka dorën bosh quhet i varfër, injorant, edhe nëse është princi i të urtëve.
40 O biri im! Unë kam ngrënë një kolosinth dhe kam gëlltitur aloen dhe nuk kam gjetur asgjë më të hidhur se varfëria dhe skamja.
41 O biri im! Mësoji birit tënd kursim dhe urinë, që të bëjë mirë në administrimin e shtëpisë së tij.
42 O biri im! mos i mësoni të padituritt gjuhën e të urtëve, sepse ajo do të jetë e rëndë për të.
43 O biri im! mos ia trego gjendjen tënde mikut tënd, që të mos jesh i përbuzur prej tij.
44 O biri im! verbëria e zemrës është më e rëndë se verbëria e syve, sepse verbëria e syve mund të udhëhiqet pak nga pak, por verbëria e zemrës nuk udhëzohet dhe e lë rrugën e drejtë dhe shkon në shtrembër. mënyrë.
45 O biri im! pengimi i një njeriu me këmbën e tij është më i mirë se pengimi i një njeriu me gjuhën e tij.
46 O biri im! një mik që është afër është më i mirë se një vëlla më i shkëlqyer që është larg.
47 O biri im! bukuria zbehet, por mësimi zgjat, dhe bota zbehet e bëhet e kotë, por emri i mirë as nuk bëhet i kotë dhe as nuk zbehet.
48 O biri im! njeriu që nuk ka prehje, vdekja e tij ishte më e mirë se jeta e tij; dhe zhurma e të qarit është më e mirë se zhurma e këngës; sepse pikëllimi dhe e qara, nëse në to është frika e Perëndisë, janë më të mira se tingulli i këngës dhe i gëzimit.
49 O fëmija im! kofsha e bretkosës në dorën tënde është më e mirë se një patë në tenxheren e fqinjit tënd; dhe një dele afër teje është më e mirë se një ka larg; dhe një harabel në dorën tënde është më i mirë se një mijë harabela që fluturojnë; dhe varfëria që

mbledh është më e mirë se shpërndarja e furnizimeve të shumta. dhe një dhelpër e gjallë është më e mirë se një luan i ngordhur; dhe një kile leshi është më i mirë se një kile pasuri, e kam fjalën prej ari dhe argjendi; sepse ari dhe argjendi janë të fshehura dhe të mbuluara në tokë dhe nuk duken; por leshi qëndron në tregje dhe shihet dhe është bukuri për atë që e vesh.
50 O biri im! një pasuri e vogël është më e mirë se një pasuri e shpërndarë.
51 O biri im! një qen i gjallë është më i mirë se një i varfër i vdekur.
52 O biri im! një i varfër që bën mirë është më i mirë se një i pasur që ka vdekur në mëkate.
53 O biri im! mbaje një fjalë në zemrën tënde dhe do të jetë shumë për ty, dhe ki kujdes mos të zbulosh sekretin e mikut tënd.
54 O biri im! të mos dalë asnjë fjalë nga goja jote derisa të kesh këshilluar me zemrën tënde. Dhe mos qëndroni mes njerëzve që grinden, sepse nga një fjalë e keqe vjen një grindje, dhe nga një grindje vjen lufta dhe nga lufta vjen lufta dhe do të detyroheni të dëshmoni; por ik prej andej dhe pusho.
55 O biri im! Mos i rezistoni një njeriu më të fortë se vetja juaj, por merrni shpirtin e durueshëm, qëndrueshmërinë dhe sjelljen e drejtë, sepse nuk ka asgjë më të shkëlqyer se kaq.
56 O biri im! mos e urre mikun tënd të parë, sepse i dyti mund të mos zgjasë.
57 O biri im! vizito të varfërin në pikëllimin e tij dhe fol për të në praninë e Sulltanit dhe bëj zellin tënd për ta shpëtuar nga goja e luanit.
58 O biri im! mos u gëzo me vdekjen e armikut tënd, sepse pas pak do të jesh fqinji i tij dhe atë që tallen me ty, respekto dhe ndero dhe ji paraprakisht me të në përshëndetje.
59 O biri im! nëse uji do të ndalonte në parajsë dhe një sorrë e zezë do të bëhej e bardhë dhe mirrë do të bëhej e ëmbël si mjalti, atëherë njerëzit injorantë dhe budallenjtë mund të kuptojnë dhe të bëhen të mençur.
60 O biri im! nëse dëshiron të jesh i urtë, mbaje gjuhën tënde nga gënjeshtra, dorën tënde nga vjedhja dhe sytë e tu të mos shohësh të keqen; atëherë do të quhesh i urtë.
61 O biri im! njeriu i urtë të të rrahë me shufër, por budallai të mos të lyejë me sallam të ëmbël. Ji i përulur në rininë tënde dhe do të nderohesh në pleqërinë tënde.
62 O biri im! mos i rezistoni askujt në ditët e pushtetit të tij, as lumit në ditët e vërshimit të tij.
63 O biri im! Mos u nxito në dasmën e gruas, sepse në qoftë se të dalë mirë, ajo do të thotë: "Zoti im, më kujdes". dhe nëse rezulton e sëmurë, ajo do të vlerësojë atë që ishte shkaku i saj.
64 O biri im! kushdo që është elegant në veshjen e tij, ai është i njëjtë në fjalën e tij; dhe ai që ka një pamje të keqe në veshjen e tij, ai është i njëjtë edhe në të folur.
65 O biri im! nëse ke bërë një vjedhje, bëji të ditur Sulltanit dhe jepi një pjesë të saj, që të shpëtohesh prej tij, sepse përndryshe do të durosh hidhërimin.
66 O biri im! bëje shok me njeriun dora e të cilit është e ngopur dhe e ngopur dhe mos bëj mik me atë që ka dorën e mbyllur dhe të uritur.
67 Ka katër gjëra në të cilat as mbreti dhe as ushtria e tij nuk mund të jenë të sigurt: shtypja nga veziri, qeveria e keqe, çoroditja e vullnetit dhe tirania mbi subjektin; dhe katër gjëra që nuk mund të fshihen: i maturi, budallai, i pasuri dhe i varfëri.'

KAPITULLI 3

Ahikar tërhiqet nga pjesëmarrja aktive në punët e shtetit. Ai ia dorëzon pasuritë e tij nipit të tij tradhtar. Këtu është historia e mahnitshme se si një shpërdorues i pafalshëm kthehet falsifikator. Një komplot i zgjuar për të ngatërruar Ahikarin rezulton në dënimin e tij me vdekje. Me sa duket fundi i Ahikarit.
1 Kështu foli Haikâr dhe kur mbaroi këto porosi dhe fjalë të urta për Nadanin, djalin e motrës së tij, mendoi se do t'i mbante të gjitha dhe nuk e dinte se në vend të kësaj ai po i shfaqte lodhje, përbuzje dhe tallje.
2 Pas kësaj Haikâr u ul në shtëpinë e tij dhe i dorëzoi Nadanit të gjitha pasuritë e tij, skllevërit, shërbëtoret, kuajt, bagëtinë dhe gjithçka tjetër që kishte zotëruar dhe fituar; dhe fuqia e urdhërimit dhe e ndalimit mbeti në dorën e Nadanit.
3 Dhe Haiqari ulej i qetë në shtëpinë e tij, dhe herë pas here Haikari shkonte e nderonte mbretin dhe kthehej në shtëpi.
4 Tani, kur Nadan e kuptoi se fuqia e urdhërimit dhe e ndalimit ishte në dorën e tij, ai e përçmoi pozitën e Haiqarit dhe u tall me të dhe filloi ta fajësonte sa herë që ai shfaqej, duke thënë: 'Xhaxhai im Haikâr është në dotimin e tij, dhe ai nuk di asgjë tani.'
5 Dhe ai filloi të rrihte skllevërit dhe shërbëtoret, të shiste kuajt dhe devetë dhe të bëhej harxhim me gjithçka që kishte xhaxhai i tij Haikar.
6 Dhe kur Haikar pa që nuk kishte mëshirë për shërbëtorët e tij, as për shtëpinë e tij, u ngrit dhe e përzuri nga shtëpia e tij dhe dërgoi të njoftonte mbretin se kishte shpërndarë pasurinë dhe furnizimin e tij.
7 Mbreti u ngrit, thirri Nadanin dhe i tha: "Përderisa Haikari të jetë i shëndetshëm, askush nuk do të

sundojë mbi pasurinë e tij, as mbi shtëpinë e tij, as mbi pasuritë e tij".
8 Dhe dora e Nadanit u hoq nga xhaxhai i tij Haikâr dhe nga të gjitha pasuritë e tij, dhe ndërkohë ai nuk hyri as nuk doli dhe nuk e përshëndeti.
9 Atëherë Haikari u pendua për mundin e tij me Nadanin, djalin e motrës së tij, dhe ai vazhdoi të ishte shumë i trishtuar.
10 Dhe Nadani kishte një vëlla më të vogël të quajtur Benuzârdân, kështu që Haiqari e mori në vete në vend të Nadanit, e rriti dhe e nderoi me nderim të madh. Dhe ai i dorëzoi të gjitha ato që zotëronte dhe e bëri guvernator të shtëpisë së tij.
11 Tani, kur Nadan e kuptoi atë që kishte ndodhur, ai u pushtua nga zilia dhe xhelozia, dhe filloi të ankohej te të gjithë ata që e pyesnin dhe të tallej me xhaxhain e tij Haikâr, duke thënë: 'Xhaxhai im më ka përzënë nga shtëpia e tij dhe ka më ka preferuar vëllanë tim ndaj meje, por nëse Zoti më i Larti më jep fuqi, unë do t'i sjell fatkeqësinë e vrasjes.'
12 Dhe Nadan vazhdoi të meditonte për pengesën që mund të krijonte për të. Dhe pas pak Nadani e ktheu në mendje dhe i shkroi një letër Akishit, birit të Shahut të Urtë, mbretit të Persisë, duke thënë kështu:
13 Paqe, shëndet, fuqi dhe nder për ty, o mbret i madh, nga Senakeribi, mbreti i Asirisë dhe i Ninevisë, nga veziri dhe sekretari i tij Haikar! Le të ketë denarë midis meje dhe teje.
14 Dhe kur të të arrijë kjo letër, në rast se ngrihesh dhe shkosh shpejt në fushën e Nisrînit, në Asiri dhe në Ninive, unë do të të dorëzoj mbretërinë pa luftë dhe pa grupe beteje".
15 Ai i shkroi edhe një letër tjetër Faraonit, mbretit të Egjiptit, në emër të Haikarit. "Le të ketë paqe midis teje dhe meje, o mbret i fuqishëm!
16 Në qoftë se në kohën kur të mbërrin kjo letër, ngrihesh dhe shkosh në Asiri dhe Ninive në fushën e Nisrînit, unë do të të dorëzoj mbretërinë pa luftë dhe pa luftuar".
17 Shkrimi i Nadanit ishte si ai i ungjit të tij Haikâr.
18 Pastaj i palosi dy shkronjat dhe i vulosi me vulën e ungjit të tij Haikâr; ata ishin megjithatë në pallatin e mbretit.
19 Pastaj ai shkoi dhe i shkroi gjithashtu një letër mbretit xhaxhait të tij Haikâr: "Paqe dhe shëndet për Vezirin tim, Sekretarin tim, Kancelarin tim, Haiqar".
20 O Haikâr, kur të të arrijë kjo letër, mblidh të gjithë ushtarët që janë me ty dhe le të jenë të përsosur në veshje dhe në numër, dhe m'i silli ditën e pestë në fushën e Nisrînit.
21 Dhe kur të më shohësh atje duke ardhur drejt teje, nxito dhe bëji ushtrinë të ecë kundër meje si një armik që do të luftojë me mua, sepse kam me vete ambasadorët e Faraonit, mbretit të Egjiptit, që të shohin forcën e ushtria dhe mund të kenë frikë nga ne, sepse ata janë armiqtë tanë dhe na urrejnë.'
22 Pastaj e vulosi letrën dhe ia dërgoi Haiqarit me anë të një prej shërbëtorëve të mbretit. Pastaj mori letrën tjetër që kishte shkruar, ia shtriu mbretit, ia lexoi dhe i tregoi vulën.
23 Mbreti, kur dëgjoi atë që ishte në letër, u hutua me një hutim të madh dhe u zemërua me një zemërim të madh e të furishëm, dhe tha: "Ah, tregova diturinë time! çfarë i kam bërë Haikarit që ai ua ka shkruar këto letra armiqve të mi? A është ky shpërblimi im prej tij për dobitë që kam për të?'
24 Dhe Nadani i tha: "Mos u pikëllo, o mbret! as mos u zemëro, por le të shkojmë në fushën e Nisrîn dhe të shohim nëse përralla është e vërtetë apo jo.'
25 Pastaj Nadani u ngrit ditën e pestë, mori mbretin, ushtarët dhe vezirin, dhe shkuan në shkretëtirë në fushën e Nisrînit. Mbreti shikoi dhe ja! Haikari dhe ushtria u rreshtuan.
26 Dhe kur Haiqari pa që mbreti ishte atje, u afrua dhe i bëri shenjë ushtrisë që të lëvizte si në luftë dhe të luftonte në grup kundër mbretit siç ishte gjetur në letër, ai nuk e dinte se për çfarë grope kishte hapur Nadani. atij.
27 Dhe mbreti, kur pa veprimin e Haiqarit, e pushtoi ankthi, tmerri dhe hutimi dhe u zemërua me një zemërim të madh.
28 Dhe Nadani i tha: "A e ke parë, o mbret, zotëria im!". cfare ka bere ky i mjeri por mos u zemëro dhe mos u pikëllo dhe as mos u dhemb, por shko në shtëpinë tënde dhe ulu në fronin tënd, dhe unë do të të sjell Haikarin të lidhur dhe të lidhur me zinxhirë dhe do ta largoj armikun tënd prej teje pa mundim.
29 Mbreti u kthye në fronin e tij, i zemëruar për Haikarin, dhe nuk bëri asgjë për të. Dhe Nadan shkoi te Haikâr dhe i tha: 'Uallah, o xhaxhai im! Mbreti me të vërtetë gëzohet me ty me gëzim të madh dhe të falënderon që ke bërë atë që të ka urdhëruar.
30 Dhe tani ai më ka dërguar te ti që ti të mund të shkarkosh ushtarët në detyrat e tyre dhe të shkosh tek ai me duart e lidhura pas teje dhe këmbët të lidhura me zinxhirë, që ambasadorët e Faraonit ta shohin këtë dhe që mbreti të mund të jetë të frikësuar nga ata dhe nga mbreti i tyre.'
31 Atëherë Haikari u përgjigj dhe tha: "Të dëgjosh është të bindesh". Dhe ai u ngrit menjëherë, i lidhi duart pas tij dhe i lidhi këmbët me zinxhirë.
32 Pastaj Nadani e mori dhe shkoi me të te mbreti. Dhe kur Haikâr hyri në praninë e mbretit, ai u përul para tij në tokë dhe i uroi mbretit pushtet dhe jetë të përhershme.
33 Atëherë mbreti tha: "O Haikâr, sekretari im, guvernatori i punëve të mia, kancelari im,

sundimtari i shtetit tim, më trego çfarë të keqe të kam bërë që më ke shpërblyer me këtë vepër të shëmtuar".
34 Pastaj i treguan letrat e shkruara dhe me vulën e tij. Dhe kur Haikari e pa këtë, gjymtyrët e tij u drodhën dhe gjuha iu lidh menjëherë dhe ai nuk mundi të fliste asnjë fjalë nga frika; por ai e kishte varur kokën nga toka dhe ishte memec.
35 Mbreti, kur e pa këtë, u sigurua që kjo gjë ishte prej tij, dhe menjëherë u ngrit dhe i urdhëroi ata të vrisnin Haiqarin dhe t'i godisnin qafën me shpatë jashtë qytetit.
36 Atëherë Nadani bërtiti dhe tha: 'O Haikâr, o fytyrë e zezë! çfarë të bën dobi meditimi yt ose fuqia jote në kryerjen e kësaj vepre ndaj mbretit?'
37 Kështu thotë tregimtari. Dhe emri i shpatarit ishte Ebu Samik. Mbreti i tha: "O shpatar!" çohu, shko, këpute qafën e Haikarit në derën e shtëpisë së tij dhe hidhe kokën nga trupi i tij njëqind kubitë.'
38 Atëherë Haikari u gjunjëzua para mbretit dhe tha: "Rroftë mbreti, zotëria im!". dhe nëse dëshiron të më vrasësh, le të të plotësohet dëshira; dhe unë e di që nuk jam fajtor, por i ligu duhet të japë llogari për ligësinë e tij; megjithatë, o mbret, zotëria im! Të lutem ty dhe miqësinë tënde, lejo shpatarin t'ua japë trupin tim skllevërve të mi, që të më varrosin dhe skllavi yt le të jetë flijimi yt.'
39 Mbreti u ngrit dhe urdhëroi shpatarin të vepronte me të sipas dëshirës së tij.
40 Dhe ai urdhëroi menjëherë shërbëtorët e tij që të merrnin Haikarin dhe shpatarin dhe të shkonin me të lakuriq që ta vrisnin.
41 Dhe kur Haikari e kuptoi me siguri se do të vritej, dërgoi te gruaja e tij dhe i tha: "Dil dhe më takoni dhe le të jenë me ty një mijë virgjëresha të reja dhe t'i veshin ato me fustane të purpurta dhe mëndafsh që ata të mund të qajnë për mua para vdekjes sime.
42 Dhe përgatit një tryezë për shpatatarin dhe për shërbëtorët e tij. Dhe përzieni verë të bollshme që të pinë.'
43 Dhe ajo bëri gjithçka që ai i kishte urdhëruar. Dhe ajo ishte shumë e mençur, e zgjuar dhe e matur. Dhe ajo bashkoi të gjithë mirësjelljen dhe mësimin e mundshëm.
44 Dhe kur ushtria e mbretit dhe e shpatarit mbërritën, gjetën tryezën e shtruar në rregull, verën dhe shigjetat luksoze, dhe filluan të hanin e të pinin derisa u dehën dhe u gëzuan.
45 Atëherë Haikari e largoi shpatarin veç grupit dhe tha: "O Ebu Samik, a nuk e di se kur mbreti Sarhadum, babai i Senakeribit, donte të të vriste, unë të mora dhe të fsheha në një vend të caktuar deri sa zemërimi i mbretit u qetësua dhe ai të kërkoi ty?
46 Dhe kur të solla në prani të tij, ai u gëzua me ty; dhe tani kujto mirësinë që të kam bërë.
47 Dhe unë e di që mbreti do të pendohet për mua dhe do të zemërohet me një zemërim të madh për ekzekutimin tim.
48 Sepse unë nuk jam fajtor dhe kur do të më paraqitësh para tij në pallatin e tij, do të kesh një fat të madh dhe dije që Nadan, djali i motrës sime, më ka mashtruar dhe më ka bërë këtë vepër të keqe, dhe mbreti do të pendohet që më ka vrarë; dhe tani kam një bodrum në kopshtin e shtëpisë sime dhe askush nuk e di për të.
49 Më fshih në të me dijen e gruas sime. Dhe unë kam një skllav në burg që meriton të vritet.
50 Nxirreni jashtë dhe vishni rrobat e mia dhe urdhërojini shërbëtorët, kur janë të dehur, ta vrasin. Ata nuk do ta dinë se kë po vrasin.
51 Hidhe kokën e tij njëqind kubitë nga trupi i tij dhe jepja trupin e tij shërbëtorëve të mi që ta varrosin. Dhe do të më kesh grumbulluar një thesar të madh.
52 Shpatari bëri ashtu siç e kishte urdhëruar Haikari, dhe shkoi te mbreti dhe i tha: "Rroftë koka jote përjetë!".
53 Atëherë gruaja e Haikarit ia lëshonte atij çdo javë atë që i mjaftonte në strehë, dhe askush nuk e dinte për këtë përveç vetes së saj.
54 Dhe historia u raportua dhe u përsërit dhe u përhap kudo në çdo vend se si Haikâr i Urti ishte vrarë dhe kishte vdekur, dhe të gjithë njerëzit e atij qyteti vajtuan për të.
55 Dhe ata qanë dhe thanë: “Mjerë për ty, o Haikâr! dhe për mësimin dhe mirësjelljen tuaj! Sa e trishtuar për ty dhe për diturinë tënde! Ku mund të gjendet një tjetër si ty? dhe ku mund të ketë një njeri kaq inteligjent, kaq të ditur, aq të aftë në qeverisje sa të ngjasojë me ty që të mund të zërë vendin tënd?'
56 Por mbreti po pendohej për Haikarin dhe pendimi i tij nuk i bëri asgjë.
57 Pastaj thirri Nadanin dhe i tha: "Shko, merr me vete miqtë e tu, bëj një zi dhe një vajtim për xhaxhain tënd Haikar, dhe vajto për të sipas zakonit, duke e nderuar kujtimin e tij".
58 Por kur Nadani, budallai, i padituri, zemërguri, shkoi në shtëpinë e xhaxhait të tij, ai as qau, as u pikëllua, as vajtoi, por mblodhi njerëz të pashpirt dhe të zhgënjyer dhe filloi të hajë e të pijë.
59 Dhe Nadani filloi t'i kapë shërbëtoret dhe skllevërit që i përkisnin Haikâr-it, i lidhi dhe i torturoi dhe i fshiu me një dehje të rëndë.
60 Dhe ai nuk e respektonte gruan e xhaxhait të tij, që e kishte rritur si djalin e saj, por donte që ajo të binte në mëkat me të.

61 Por Haikarin e kishin prerë në strehë, dhe ai dëgjoi të qarat e robërve të tij dhe të fqinjëve të tij, dhe lavdëroi Zotin Më të Lartit, Mëshirëplotin dhe falënderoi, dhe gjithmonë lutej dhe lutej Zotin Më të Lartit .
62 Dhe shpatatari vinte herë pas here në Haikâr, ndërsa ishte në mes të strehës; dhe Haikari vinte dhe iu lut. Dhe ai e ngushëlloi dhe i uroi çlirimin.
63 Dhe kur u raportua historia në vende të tjera se Haikâr i urti ishte vrarë, të gjithë mbretërit u pikëlluan dhe e përçmuan mbretin Senakeribi, dhe ata vajtuan për Haikâr, zgjidhësin e gjëegjëzave.

KAPITULLI 4

"Gegjëzat e Sfinksit". Çfarë ndodhi në të vërtetë me Ahikarin. Kthimi i tij.
1 Dhe, kur mbreti i Egjiptit u sigurua që Haikar të vritej, u ngrit menjëherë dhe i shkroi një letër mbretit Senakeribit, duke i kujtuar atij paqen, shëndetin, fuqinë dhe nderin që dëshirojmë veçanërisht për ty, vëllai im i dashur, mbreti Senakeribi.
2 Unë kam dashur të ndërtoj një kështjellë midis qiellit dhe tokës dhe dua që ti të më dërgosh një njeri të mençur e të zgjuar nga vetja jote që ta ndërtojë për mua dhe të më përgjigjet të gjitha pyetjeve të mia dhe që unë të mund të taksat dhe doganat e Asirisë për tre vjet.'
3 Pastaj e vulosi letrën dhe ia dërgoi Senakeribit.
4 Ai e mori, e lexoi dhe ua dha vezirëve të tij dhe fisnikëve të mbretërisë së tij;
5 Pastaj mblodhi pleqtë, të diturit, të diturit, dhe filozofët, dhe fallxhorët dhe astrologët, dhe secilin që ishte në vendin e tij, dhe ua lexoi letrën dhe u tha atyre: "Kush prej jush do të shkosh te Faraoni, mbreti i Egjiptit dhe t'i përgjigjesh pyetjeve të tij?'
6 Ata i thanë: "O mbret, zoti ynë! dije se askush në mbretërinë tënde nuk i njeh këto çështje përveç Haiqarit, vezirit dhe sekretarit tënd.
7 Por ne nuk kemi asnjë aftësi në këtë, përveç Nadanit, birit të motrës së tij, sepse ai i mësoi atij gjithë diturinë, diturinë dhe diturinë e tij. Thirre atë tek ti, ndoshta ai mund ta zgjidhë këtë nyjë të vështirë.'
8 Atëherë mbreti thirri Nadanin dhe i tha: "Shiko këtë letër dhe kupto çfarë ka". Dhe kur Nadani e lexoi, tha: "O Zoti im! kush mund të ndërtojë një kështjellë midis qiellit dhe tokës?'
9 Dhe kur mbreti dëgjoi fjalimin e Nadanit, u trishtua me një trishtim të madh dhe të hidhur, zbriti nga froni i tij dhe u ul në hi dhe filloi të qajë dhe të vajtojë për Haikâr.
10 Duke thënë: “O pikëllimi im! O Haikâr, që i di të fshehtat dhe gjëegjëzat! i mjeri unë për ty, o Haikâr! O mësues i vendit tim dhe sundimtar i mbretërisë sime, ku do ta gjej të ngjashmin tënd? O Haikâr, o mësues i vendit tim, ku të drejtohem për ty? i mjeri unë për ty! si të shkatërrova! dhe dëgjova fjalën e një djali budalla, injorant pa dije, pa fe, pa burrëri.
11 Ah! dhe përsëri Ah për veten time! kush mund të më japë ty vetëm për një herë, ose të më tregojë se Haikari është gjallë? dhe unë do t'i jepja gjysmën e mbretërisë sime.
12 Nga është kjo për mua? Ah, Haiqar! që të mund të të shoh vetëm për një herë, që të kënaqem duke të të vështruar dhe të kënaqem me ty.
13 Ah! O pikëllimi im për ty në çdo kohë! O Haikâr, si të vrava! dhe nuk qëndrova në çështjen tënde derisa të kisha parë përfundimin e çështjes.'
14 Mbreti vazhdoi të qante natë e ditë. Tani kur shpatari pa zemërimin e mbretit dhe hidhërimin e tij për Haikarin, iu zbut zemra ndaj tij dhe iu afrua pranë tij dhe i tha:
15 O Zoti im! urdhëroj shërbëtorët e tu të më presin kokën.' Atëherë mbreti i tha: "Mjerë ty, Ebu Samik, çfarë faji ke?"
16 Dhe shpatatari i tha: "O zotëria im! çdo skllav që vepron në kundërshtim me fjalën e zotit të tij vritet dhe unë kam vepruar në kundërshtim me urdhrin tënd.'
17 Atëherë mbreti i tha: "Mjerë ty, o Ebu Samik, në çfarë ke vepruar në kundërshtim me urdhrin tim?"
18 Dhe shpatatari i tha: "O zotëria im! ti më urdhërove të vrisja Haikarin, dhe unë e dija se do të pendoheshe për ty dhe se atij i ishte bërë padrejtësi, dhe e fsheha në një vend të caktuar dhe vrava një nga robërit e tij, dhe ai tani është i sigurt në sternë, dhe nëse më urdhëron, do ta sjell te ti.'
19 Mbreti i tha: “Mjerë për ty, o Ebu Samik! ti më ke tallur dhe unë jam zoti yt.'
20 Dhe shpatatari i tha: "Jo, por për jetën e kokës sate, o zotëria im!" Haikâr është i sigurt dhe i gjallë.'
21 Mbreti, kur dëgjoi këto fjalë, u sigurua për këtë gjë dhe koka e tij notoi dhe i ra të fikët nga gëzimi dhe i urdhëroi të sillnin Haiqarin.
22 Dhe ai i tha shpatarit: "O shërbëtor i besueshëm! nëse fjala jote është e vërtetë, unë do të të pasuroj dhe do të lartësoj dinjitetin tënd mbi atë të të gjithë miqve të tu.'
23 Shpatari shkoi duke u gëzuar derisa arriti në shtëpinë e Haikarit. Dhe ai hapi derën e strehës, zbriti dhe e gjeti Haiqarin të ulur, duke lavdëruar Zotin dhe duke e falënderuar.
24 Dhe ai i bërtiti duke i thënë: "O Haikâr, unë sjell gëzimin, lumturinë dhe kënaqësinë më të madhe!".
25 Dhe Haikari i tha: "Çfarë është lajmi, o Ebu Samik?" Dhe ai i tregoi të gjitha për Faraonin nga

fillimi deri në fund. Pastaj e mori dhe shkoi te mbreti.
26 Mbreti e shikoi dhe e pa në një gjendje skamjeje dhe se flokët i ishin zgjatur si kafshët e egra dhe thonjtë si kthetrat e shqiponjës dhe se trupi i tij ishte i ndotur me pluhur, ngjyra e fytyrës së tij kishte ndryshuar dhe zbehur dhe tani ishte si hi.
27 Mbreti, kur e pa, u pikëllua për të dhe u ngrit menjëherë, e përqafoi, e puthi dhe qau mbi të dhe tha: "Lavdërimi i qoftë Zotit! kush të ktheu tek unë.'
28 Atëherë ai e ngushëlloi dhe e ngushëlloi. Ai e zhveshi rrobën e tij dhe ia vuri shpatarit dhe u tregua shumë i mëshirshëm ndaj tij dhe i dha atij pasuri të madhe dhe e pushoi Haikarin.
29 Atëherë Haikari i tha mbretit: "Rroftë mbreti, zotëria im!". Këto janë veprat e fëmijëve të botës. Unë kam rritur një palmë që të mund të mbështetem në të, dhe ajo u përkul anash dhe më hodhi poshtë.
30 Por, o Zoti im! meqë jam shfaqur para teje, mos të të shtypë meraku! Mbreti i tha: "Qoftë i bekuar Zoti, që tregoi mëshirë për ty dhe e kuptoi që të ishte bërë padrejtësi, të shpëtoi dhe të shpëtoi nga vrasja".
31 Por shko në banjë të ngrohtë, rruaj kokën, prite thonjtë, ndërro rrobat dhe argëtohu për dyzet ditë, që të mund t'i bësh mirë vetes dhe të përmirësosh gjendjen tënde dhe ngjyrën e fytyrës tënde. mund të kthehet te ti.'
32 Atëherë mbreti hoqi rrobën e tij të kushtueshme dhe e veshi Haiqarin; dhe Haikari falënderoi Perëndinë, ra përmbys para mbretit dhe u nis në banesën e tij i gëzuar dhe i lumtur, duke lavdëruar Perëndinë Shumë të Lartit.
33 Dhe njerëzit e shtëpisë së tij u gëzuan bashkë me të, u gëzuan edhe miqtë e tij dhe të gjithë ata që kishin dëgjuar që ai ishte gjallë.

KAPITULLI 5

Shkronja e "gjëegjëzave" i tregohet Ahikarit. Djemtë mbi shqiponjat. Udhëtimi i parë me "aeroplan". Nisja për në Egjipt. Ahikar, duke qenë një njeri i mençur ka edhe një sens humori. (Vargu 27).
1 Ai bëri ashtu siç e kishte urdhëruar mbreti dhe pushoi dyzet ditë.
2 Pastaj veshi fustanin e tij më të bukur dhe shkoi me kalë te mbreti, me skllevërit e tij pas dhe para tij, i gëzuar dhe i gëzuar.
3 Por, kur Nadani, djali i motrës së tij, e kuptoi se çfarë po ndodhte, e pushtoi frika dhe tmerri, dhe ai mbeti i hutuar, duke mos ditur çfarë të bënte.
4 Kur Haikari e pa këtë, hyri në prani të mbretit dhe e përshëndeti, dhe ai ia ktheu përshëndetjen dhe e vendosi të ulet pranë tij, duke i thënë:
'O i dashur im Haikâr! shiko këto letra që na dërgoi mbreti i Egjiptit, pasi kishte dëgjuar që ishe vrarë.
5 Ata na kanë provokuar dhe na kanë mundur, dhe shumë nga njerëzit e vendit tonë kanë ikur në Egjipt nga frika e taksave që mbreti i Egjiptit ka dërguar për të na kërkuar.
6 Pastaj Haikari e mori letrën, e lexoi dhe e kuptoi përmbajtjen e saj.
7 Pastaj i tha mbretit. 'Mos u zemëro, zotëria im! Unë do të shkoj në Egjipt dhe do t'i kthej përgjigjet Faraonit, do t'i shfaq këtë letër, do t'i përgjigjem për taksat dhe do t'i kthej të gjithë ata që kanë ikur; dhe do t'i turpëroj armiqtë e tu me ndihmën e Shumë të Lartit Perëndi dhe për lumturinë e mbretërisë sate.'
8 Kur mbreti dëgjoi këtë fjalim nga Haikâr, u gëzua me një gëzim të madh dhe zemra e tij u zgjerua dhe i tregoi hir.
9 Dhe Haikari i tha mbretit: "Më jep një shtyrje prej dyzet ditësh që të mund ta shqyrtoj këtë çështje dhe ta zgjidh". Dhe mbreti e lejoi këtë.
10 Dhe Haikari shkoi në banesën e tij dhe i urdhëroi gjuetarët që t'i kapnin dy shqiponja të reja, dhe ata i kapën dhe ia sollën; dhe ai urdhëroi endësit e litarëve që t'i thurin dy kabllo prej pambuku, secila prej tyre. dy mijë kubitë të gjatë, dhe ai i solli marangozët dhe i urdhëroi të bënin dy kuti të mëdha dhe ata e bënë këtë.
11 Pastaj mori dy djem të vegjël dhe kalonte çdo ditë duke flijuar qengja, duke ushqyer shqiponjat dhe djemtë, dhe duke i shtyrë djemtë të hipnin mbi kurrizin e shqiponjave, dhe i lidhi me një nyjë të fortë dhe lidhi kabllon në këmbë. nga shqiponjat dhe le të fluturojnë lart çdo ditë pak nga pak, në një distancë prej dhjetë kubitësh, derisa të mësohen dhe të edukohen me të; dhe ata u ngritën gjatë gjithë gjatësisë së litarit derisa arritën në qiell; djemtë duke qenë në shpinë. Pastaj i tërhoqi drejt vetes.
12 Dhe kur Haikari pa që dëshira e tij u plotësua, i urdhëroi djemtë që kur të ngriheshin lart në qiell, të bërtisnin, duke thënë:
13 "Na sillni argjilë dhe gurë, që t'i ndërtojmë një kështjellë mbretit Faraon, sepse jemi kot".
14 Dhe Haikâr kurrë nuk mbaroi stërvitjen dhe ushtrimin e tyre derisa të kishin arritur pikën më të madhe të mundshme (të aftësisë).
15 Pastaj, duke i lënë ata, shkoi te mbreti dhe i tha: "Zoti im! puna ka përfunduar sipas dëshirës sate. Çohu me mua që të të tregoj mrekullinë.'
16 Kështu mbreti u ngrit dhe u ul me Haiqarin, shkoi në një vend të gjerë dhe dërgoi të sillnin shqiponjat dhe djemtë, dhe Haiqari i lidhi dhe i lëshoi në ajër gjatë gjithë gjatësisë së litarëve, dhe ata filluan të bërtasin si i kishte mësuar. Pastaj i tërhoqi pranë vetes dhe i vendosi në vendet e tyre.

17 Mbreti dhe ata që ishin me të u çuditën me një mrekulli të madhe; dhe mbreti e puthi Haiqarin midis syve dhe i tha: "Shko në paqe, i dashuri im! O krenaria e mbretërisë sime! në Egjipt dhe përgjigjuni pyetjeve të Faraonit dhe mundeni atë me fuqinë e Perëndisë Më të Lartit.'
18 Pastaj e la lamtumirën, mori trupat e tij, ushtrinë e tij, të rinjtë dhe shqiponjat, dhe shkoi në banesat e Egjiptit; dhe kur arriti, u kthye në drejtim të vendit të mbretit.
19 Dhe kur populli i Egjiptit e kuptoi që Senakeribi kishte dërguar një njeri nga këshilli i tij i fshehtë për të folur me Faraonin dhe për t'iu përgjigjur pyetjeve të tij, ia çuan lajmin mbretit Faraon dhe ai dërgoi një grup këshilltarësh të tij të fshehtë për ta sjellë para tij. .
20 Pastaj ai shkoi, hyri në prani të Faraonit dhe i ra përmbys para tij, ashtu siç u takon mbretërve.
21 Dhe ai i tha: "O mbret, zotëria im! Mbreti Senasheribi të përshëndet me bollëk paqeje, fuqie dhe nderi.
22 Dhe ai më dërgoi mua, që jam një nga skllevërit e tij, që t'u përgjigjem pyetjeve të tua dhe të plotësoj të gjitha dëshirat e tua, sepse ti dërgove të kërkojë nga mbreti, zotëria im, një njeri që do të të ndërtojë një keshtjellë midis qielli dhe toka.
23 Dhe unë, me ndihmën e Shumë të Lartit Perëndi, me hirin tënd fisnik dhe me fuqinë e mbretit, zotërisë tim, do ta ndërtoj për ty ashtu siç dëshiron.
24 Por, o mbret, zotëria im! ajo që ke thënë në të për taksat e Egjiptit për tre vjet - tani stabiliteti i një mbretërie është drejtësi e rreptë dhe nëse ti fiton dhe dora ime nuk ka aftësi të të përgjigjet, atëherë mbreti, zotëria im, do të të dërgojë taksat që i përmende.
25 Dhe në qoftë se do të të përgjigjem në pyetjet e tua, do të të mbetet t'i dërgosh të gjitha ato që i ke përmendur mbretit, zotërisë tim".
26 Dhe Faraoni, kur e dëgjoi atë fjalë, u çuditi dhe u hutua nga liria e gjuhës dhe këndshmëria e fjalës së tij.
27 Dhe mbreti Faraon i tha: "O njeri! si e ke emrin?' Ai tha: "Shërbëtori yt është Abiqâm, dhe unë një milingonë e vogël e milingonave të mbretit Senakeribi".
28 Dhe Faraoni i tha: "A nuk kishte zotëria yt njeri me dinjitet më të lartë se ti, që më dërgoi një milingonë të vogël që të më përgjigjet dhe të bisedonte me mua?".
29 Dhe Haikari i tha: "O mbret, zoti im! Unë i dua Perëndisë Më të Lartit që të përmbush atë që ke në mendje, sepse Perëndia është me të dobëtit që t'i ngatërrojë të fortit.'
30 Atëherë Faraoni urdhëroi që t'i përgatisnin një banesë Abikamit dhe t'i jepnin ushqim, ushqim, pije dhe gjithçka që i nevojitej.
31 Dhe kur mbaroi, tri ditë më vonë Faraoni u vesh me të purpurta dhe të kuqe dhe u ul në fronin e tij, dhe të gjithë vezirët e tij dhe magnatët e mbretërisë së tij qëndronin në këmbë me duart e kryqëzuara, këmbët afër dhe kokat e tyre të ulura.
32 Dhe Faraoni dërgoi të merrte Abikamin dhe, kur ai iu paraqit, u përul para tij dhe puthi tokën përpara tij.
33 Mbreti Faraon i tha: "O Abiqam, kujt i ngjaj unë?" dhe fisnikët e mbretërisë sime, me kë janë të ngjashëm?'
34 Dhe Haikari i tha: "O zotëria im, të afërmit, unë je si idhulli Bel dhe fisnikët e mbretërisë sate janë si shërbëtorët e tij".
35 Ai i tha: "Shko dhe nesër kthehu këtu". Kështu Haikari shkoi ashtu siç e kishte urdhëruar mbreti Faraon.
36 Të nesërmen Haikari shkoi në prani të Faraonit, u përul dhe u paraqit përpara mbretit. Dhe Faraoni ishte veshur me një ngjyrë të kuqe dhe fisnikët ishin të veshur me të bardha.
37 Dhe Faraoni i tha: "O Abiqam, kujt i ngjaj unë?" dhe fisnikët e mbretërisë sime, me kë janë ata?
38 Dhe Abiqami i tha: "O Zoti im! ti je si dielli dhe shërbëtorët e tu si rrezet e tij.' Dhe Faraoni i tha: "Shko në banesën tënde dhe nesër eja këtu".
39 Atëherë Faraoni urdhëroi oborrin e tij të vishnin të bardha të kulluara, dhe Faraoni u vesh si ata dhe u ul në fronin e tij dhe i urdhëroi që të sillnin Haikarin. Dhe ai hyri dhe u ul para tij.
40 Dhe Faraoni i tha: "O Abiqam, kujt i ngjaj unë?" dhe fisnikët e mi, kujt i ngjajnë ata?'
41 Dhe Abiqami i tha: "O Zoti im! ti je si hëna dhe fisnikët e tu janë si planetët dhe yjet.' Dhe Faraoni i tha: "Shko, nesër do të jesh këtu".
42 Atëherë Faraoni i urdhëroi shërbëtorët e tij të veshin rroba me ngjyra të ndryshme, dhe Faraoni veshi një fustan të kuq prej kadifeje dhe u ul në fronin e tij dhe i urdhëroi të merrnin Abikamin. Dhe ai hyri dhe bëri sexhde para tij.
43 Dhe ai tha: "O Abiqam, kujt i ngjaj unë?" dhe ushtritë e mia, kujt i ngjajnë ato?' Dhe ai tha: "O Zoti im! ti je si muaji prill dhe ushtritë e tua janë si lulet e tij.'
44 Dhe mbreti, kur e dëgjoi këtë, u gëzua me një gëzim të madh dhe tha: "O Abiqam! herën e parë më krahasove me idhullin Bel dhe fisnikët e mi me shërbëtorët e tij.
45 Dhe herën e dytë më krahasove me diellin dhe fisnikët e mi me rrezet e diellit.
46 Dhe herën e tretë më krahasove me hënën dhe fisnikët e mi me planetët dhe yjet.

47 Dhe herën e katërt më krahasove me muajin prill dhe fisnikët e mi me lulet e tij. Por tani, o Abiqâm! më thuaj, zotëria yt, mbret Senakerib, kujt i ngjan? dhe fisnikët e tij, kujt i ngjajnë ata?'
48 Dhe Haikari bërtiti me zë të lartë dhe tha: "Largoftë të përmend mbretin, zotërinë tim, dhe ty të ulesh në fronin tënd". Por ngrihu në këmbë që të të tregoj se kujt i ngjan mbreti, zotëria im dhe me kë i ngjajnë fisnikët e tij".
49 Dhe Faraoni ishte i hutuar nga liria e gjuhës dhe guximi i tij në përgjigje. Atëherë Faraoni u ngrit nga froni i tij, u ndal përpara Haikâr-it dhe i tha: "Më trego tani që të kuptoj se me kë i ngjan mbreti, zotëria yt, dhe me kë i ngjan fisnikët e tij".
50 Dhe Haikari i tha: "Zoti im është Zoti i qiellit dhe fisnikët e tij janë vetëtimat dhe bubullimat, dhe kur të dojë ai fryjnë erërat dhe bie shi.
51 Dhe ai urdhëron bubullimën, dhe ajo ndriçon dhe bie shi, dhe ai e mban diellin, dhe ai nuk e jep dritën e tij, dhe hënën dhe yjet, dhe ata nuk rrethojnë.
52 Dhe ai urdhëron furtunën, dhe ajo fryn dhe bie shi dhe ajo shkel prillin dhe shkatërron lulet dhe shtëpitë e tij.'
53 Kur Faraoni dëgjoi këtë fjalë, u hutua shumë dhe u zemërua me një zemërim të madh dhe i tha: "O njeri! më thuaj të vërtetën dhe më trego se kush je në të vërtetë.'
54 Dhe ai i tha të vërtetën. "Unë jam Haikâr, shkruesi, më i madhi nga këshilltarët e fshehtë të mbretit Senakeribi, dhe unë jam veziri i tij, guvernatori i mbretërisë së tij dhe kancelari i tij."
55 Dhe ai i tha: "Ti ke thënë të vërtetën në këtë fjalë". Por ne kemi dëgjuar për Haikâr-in, që mbreti Senakeribi e ka vrarë, megjithatë ti duket se je gjallë dhe mirë.'
56 Dhe Haiqari i tha: "Po, ashtu ishte, por lavdërimi i qoftë Perëndisë, që e di atë që fshihet, sepse zotëria im mbreti urdhëroi të më vrisnin dhe ai i besoi fjalës së njerëzve të përdhosur, por Zoti e çliroi mua dhe i bekuar është ai që beson tek Ai.'
57 Dhe Faraoni i tha Haikarit: "Shko, nesër do të jesh këtu dhe më thuaj një fjalë që nuk e kam dëgjuar kurrë nga fisnikët e mi, as nga njerëzit e mbretërisë sime dhe të vendit tim".

KAPITULLI 6

Mashtrimi ka sukses. Ahikar i përgjigjet çdo pyetjeje të faraonit. Djemtë mbi shqiponja janë kulmi i ditës. Zgjuarsia, aq rrallë e gjetur në Shkrimet e lashta, zbulohet në vargjet 34-45.
1 Dhe Haikari shkoi në banesën e tij dhe shkroi një letër, duke thënë në të në këtë mënyrë:
2 Nga Senakeribi, mbreti i Asirisë. dhe Ninevia te Faraoni, mbreti i Egjiptit.
3 Paqja qoftë me ty, o vëllai im! dhe ajo që ne të bëjmë të ditur me këtë është se një vëlla ka nevojë për vëllain e tij dhe mbretërit e njëri-tjetrit, dhe shpresa ime nga ti është që të më japësh hua nëntëqind talenta ari, sepse unë kam nevojë për të për të ushqyer disa nga ushtarët, që t'ua shpenzoj. Dhe pas pak do ta dërgoj ty.'
4 Pastaj e palosi letrën dhe ia paraqiti të nesërmen Faraonit.
5 Dhe, kur e pa, mbeti i hutuar dhe i tha: "Me të vërtetë nuk kam dëgjuar nga askush diçka të tillë".
6 Atëherë Haikari i tha: "Me të vërtetë ky është një borxh që ti i detyrohesh mbretit, zotërisë tim".
7 Dhe Faraoni e pranoi këtë, duke thënë: "O Haikâr, është si ty ata që janë të ndershëm në shërbim të mbretërve".
8 I bekuar qoftë Perëndia që të ka bërë të përsosur në urtësi dhe të ka stolisur me filozofi dhe njohuri.
9 Dhe tani, o Haikâr, ka mbetur ajo që ne dëshirojmë prej teje, që ti duhet të ndërtosh si një kështjellë midis qiellit dhe tokës.'
10 Atëherë Haikari tha: "Të dëgjosh është të bindesh". Unë do të të ndërtoj një kështjellë sipas dëshirës dhe zgjedhjes sate; por, zotëria im, unë na bëj gëlqere, gurë, baltë dhe punëtorë, dhe kam ndërtues të zotë që do të ndërtojnë për ty ashtu siç dëshiron ti.'
11 Mbreti përgatiti gjithçka për të dhe ata shkuan në një vend të gjerë; dhe Haikari dhe djemtë e tij erdhën aty, dhe ai mori me vete shqiponjat dhe të rinjtë; Mbreti dhe gjithë fisnikët e tij shkuan dhe i gjithë qyteti u mblodh për të parë se çfarë do të bënte Haikâr.
12 Pastaj Haiqari i nxori shqiponjat nga kutitë, i lidhi të rinjtë në shpinë, i lidhi litarët te këmbët e shqiponjave dhe i la të shkojnë në ajër. Dhe ata u ngjitën lart, derisa mbetën midis qiellit dhe tokës.
13 Djemtë filluan të bërtasin, duke thënë: "Sillni tulla, sillni argjilë që të ndërtojmë kështjellën e mbretit, sepse jemi kot!".
14 Dhe turma ishte e habitur dhe e hutuar dhe habitej. Dhe mbreti dhe fisnikët e tij u çuditën.
15 Atëherë Haikari dhe shërbëtorët e tij filluan të rrahin punëtorët dhe bërtitën në emër të trupave të mbretit, duke u thënë: "Sillni punëtorëve të zotë atë që duan dhe mos i pengoni në punën e tyre".
16 Mbreti i tha: "Ti je i marrë; kush mund të sjellë diçka në atë distancë?'
17 Dhe Haikari i tha: "O Zoti im! si do të ndërtojmë një kështjellë në ajër? dhe nëse zotëria im mbreti do të ishte këtu, ai do të kishte ndërtuar disa kështjella në një ditë të vetme.'

18 Dhe Faraoni i tha: "Shko, o Haikâr, në banesën tënde dhe pusho, sepse kemi hequr dorë nga ndërtimi i kështjellës dhe nesër eja tek unë".
19 Pastaj Haikari shkoi në banesën e tij dhe të nesërmen u paraqit para Faraonit. Dhe Faraoni tha: "O Haikar, çfarë lajmi ka për kalin e zotit tënd?" sepse kur ai afrohet në vendin e Asirisë dhe të Ninevisë dhe pelat tona dëgjojnë zërin e tij, hedhin të vegjlit e tyre".
20 Dhe kur Haiqari dëgjoi këtë fjalë, shkoi, mori një mace, e lidhi dhe filloi ta fshikullonte me një fshikullim të dhunshëm derisa egjiptianët e dëgjuan, dhe ata shkuan dhe i treguan mbretit për këtë.
21 Dhe Faraoni dërgoi të merrte Haikâr dhe i tha: "O Haikâr, pse e fshikullon kështu dhe e rreh atë bishë memece?".
22 Haikari i tha: "Mbreti im, zotëria!". me të vërtetë ajo më ka bërë një vepër të shëmtuar dhe e ka merituar këtë rrahje dhe fshikullim, sepse zotëria im, mbreti Senakeribi, më kishte dhënë një karin e mirë, dhe ai kishte një zë të vërtetë të fortë dhe i dinte orët e ditës dhe të natës.
23 Dhe macja u ngrit pikërisht këtë natë, i preu kokën dhe iku, dhe për shkak të kësaj vepre unë e trajtova me këtë dredhje.'
24 Dhe Faraoni i tha: "O Haikâr, unë shoh nga e gjithë kjo që ti po plakesh dhe je në dotimin tënd, sepse midis Egjiptit dhe Ninevisë ka gjashtëdhjetë e tetë parasangë dhe si shkoi ajo këtë natë dhe e preu koka e karit tënd dhe të kthehesh?'
25 Dhe Haikari i tha: “O Zoti im! Nëse do të kishte një distancë të tillë midis Egjiptit dhe Ninevisë, si do të mund të dëgjonin pelat e tua kur kali i mbretit, zotërisë tim, rënkon dhe hidhte të vegjlit e tyre? dhe si mund të arrinte zëri i kalit deri në Egjipt?'
26 Kur Faraoni e dëgjoi këtë, e kuptoi se Haikari iu përgjigj pyetjeve të tij.
27 Dhe Faraoni tha: "O Haikâr, dua që të më bësh litarë nga rëra e detit".
28 Dhe Haikari i tha: "O mbret, zotëria im, urdhëro që të më sjellin një litar nga thesari që të mund të bëj një të ngjashëm".
29 Pastaj Haiqari shkoi në pjesën e prapme të shtëpisë dhe hapi vrima në bregun e ashpër të detit, dhe mori një grusht rërë në dorë, rërë deti, dhe kur dielli doli dhe depërtoi në vrima, ai u përhap. rëra në diell derisa u bë si e thurur si litarë.
30 Dhe Haikâr tha: "Urdhëro shërbëtorët e tu që t'i marrin këta litarë dhe sa herë të duash, unë do të thur ty disa si ata".
31 Dhe Faraoni tha: "O Haikâr, ne kemi një gur mulliri këtu dhe është thyer dhe dua që ti ta qepësh".
32 Atëherë Haikari e shikoi dhe gjeti një gur tjetër.
33 Dhe ai i tha Faraonit: “O Zoti im! Unë jam i huaj: dhe nuk kam asnjë mjet për të qepur.
34 Por unë dua që ti të urdhërosh këpucarët e tu besnikë që të presin fëndyrë nga ky gur, që unë të mund ta qep atë gur mulliri.'
35 Atëherë Faraoni dhe të gjithë fisnikët e tij qeshën. Dhe ai tha: "I bekuar qoftë Perëndia Shumë i Larti, që të dha këtë zgjuarsi dhe dituri".
36 Dhe kur Faraoni pa që Haikari e kishte mposhtur dhe ia ktheu përgjigjet, ai menjëherë u emocionua dhe i urdhëroi që t'i mbledhin taksat e tre vjetëve dhe t'i çojnë në Haikâr.
37 Ai i hoqi rrobat e tij dhe ia veshi Haikarit, ushtarëve dhe shërbëtorëve të tij dhe ia dha shpenzimet e udhëtimit.
38 Dhe ai i tha: "Shko në paqe, o forca e zotit të tij dhe krenaria e mjekëve të tij! a ke ndonje nga sulltanet si ty? përshëndet e mia zotërisë tënd, mbretit Senakeribi, dhe thuaj se si i kemi dërguar dhurata, sepse mbretërit janë të kënaqur me pak".
39 Atëherë Haikari u ngrit dhe i puthi duart e mbretit Faraon, e puthi tokën para tij dhe i uroi forcë, vazhdimësi dhe bollëk në thesarin e tij, dhe i tha: "O Zoti im! Unë dëshiroj prej teje që asnjë nga bashkatdhetarët tanë të mos mbetet në Egjipt.'
40 Atëherë Faraoni u ngrit dhe dërgoi lajmëtarë për të shpallur në rrugët e Egjiptit që asnjë nga populli i Asirisë ose i Ninevisë të mos qëndronte në vendin e Egjiptit, por që ata të shkonin me Haiqarin.
41 Atëherë Haikari shkoi, mori leje nga mbreti Faraon dhe u nis për të kërkuar vendin e Asirisë dhe të Ninevisë; dhe ai kishte disa thesare dhe një pasuri të madhe.
42 Dhe kur i erdhi lajmi mbretit Senakeribi se Haikari po vinte, ai doli për ta takuar dhe u gëzua me të me gëzim të madh, e përqafoi, e puthi dhe i tha: "Mirë se erdhe në shtëpi: O i afërm! vëllai im Haikâr, forca e mbretërisë sime dhe krenaria e mbretërisë sime.
43 Kërko çfarë të duash nga unë, edhe sikur të doje gjysmën e mbretërisë sime dhe të pasurisë sime.'
44 Atëherë Haikari i tha: "O mbret, zotëria im, rroftë përjetë!" Trego mirësi, o mbret, zotëria im! Ebu Samik në vend tim, sepse jeta ime ishte në duart e Zotit dhe të tij.'
45 Atëherë mbreti Senakeribi tha: "Nder qoftë për ty, o Haikari im i dashur! Unë do ta bëj stacionin e Ebu Samik shpatës më të lartë se të gjithë këshilltarët e mi të fshehtë dhe të preferuarit e mi.'
46 Atëherë mbreti filloi ta pyeste se si i kishte shkuar me Faraonin që nga ardhja e tij e parë deri sa u largua nga prania e tij dhe si iu përgjigj të gjitha pyetjeve të tij, si i kishte marrë taksat prej tij dhe ndryshimet e veshjeve dhe dhuratave.
47 Mbreti Senakeribi u gëzua me një gëzim të madh dhe i tha Haikarit: "Merr sa të duash nga ky haraç, sepse të gjitha janë në dorën tënde".

48 Dhe Haikâr në mes: "Rroftë mbreti përjetë!" Unë nuk dëshiroj asgjë tjetër veçse sigurinë e mbretit, zotërisë tim, dhe vazhdimësinë e madhështisë së tij.
49 O Zoti im! çfarë mund të bëj me pasurinë dhe të ngjashme me të? por në qoftë se do të më tregosh mirësi, më jep Nadanin, djalin e motrës sime, që ta shpërblej për atë që më ka bërë, më jep gjakun e tij dhe më mbaj të pafajshëm për këtë".
50 Mbreti Senakeribi tha: "Merre, të kam dhënë". Dhe Haikâr mori Nadanin, djalin e motrës së tij, ia lidhi duart me zinxhirë hekuri dhe e çoi në banesën e tij, i vuri një zinxhir të rëndë në këmbë, e lidhi me një nyjë të ngushtë dhe pasi e lidhi kështu, e hodhi në një dhomë të errët, pranë vendit të daljes në pension, dhe caktoi Nebu-Halin si rojtar mbi të për t'i dhënë çdo ditë një copë bukë dhe pak ujë.

KAPITULLI 7

Shëmbëlltyrat e Ahikarit në të cilat ai përfundon edukimin e nipave të tij. Përngjasime goditëse. Ahikar e quan djalin me emra piktoreskë. Këtu përfundon historia e Ahikarit.
1 Dhe sa herë që Haiqari hynte ose dilte, ai qortonte Nadanin, djalin e motrës së tij, duke i thënë me mençuri:
2 'O Nadan, djali im! Unë të kam bërë gjithçka të mirë dhe të mirë dhe ti më ke shpërblyer për të me të shëmtuara dhe të këqija dhe me vrasje.
3 'O biri im! thuhet në fjalët e urta: Kush nuk dëgjon me vesh, do ta bëjnë të dëgjojë me shaminë e qafës.
4 Dhe Nadani tha: "Për çfarë je zemëruar me mua?".
5 Dhe Haikari i tha: "Sepse të rrita dhe të mësova, të dhashë nder dhe respekt dhe të bëra të madh, dhe të rrita me rritjen më të mirë dhe të ula në vendin tim që të jesh trashëgimtari im në botë, dhe ti më trajtove me vrasje dhe më shpërbleve me shkatërrimin tim.
6 Por Zoti e kuptoi që isha i padrejtë dhe më shpëtoi nga paralajma që më kishe caktuar, sepse Zoti shëron zemrat e thyera dhe pengon ziliqarët dhe mendjemëdhenjtë.
7 O djali im! ti ke qenë për mua si akrepi që kur godet bronzin, e shpon atë.
8 O djali im! ti je si gazela që hante rrënjët e çmendurisë dhe më shtoi sot e nesër do të fshihen në rrënjët e mia".
9 O djali im! ke qenë tek ai që e pa shokun e tij të zhveshur në kohën e ftohtë të dimrit; dhe ai mori ujë të ftohtë dhe e derdhi mbi të.
10 O djali im! ti ke qenë për mua si një njeri që mori një gur dhe e hodhi në qiell për të vrarë me gurë Zotin e tij. Dhe guri nuk goditi dhe nuk arriti aq lart, por u bë shkak i fajit dhe i mëkatit.
11 O djali im! po të më kishe nderuar dhe respektuar dhe të kishe dëgjuar fjalët e mia, do të ishe trashëgimtari im dhe do të kishe mbretëruar mbi zotërimet e mia.
12 O biri im! dije se nëse bishti i qenit ose i derrit do të ishte dhjetë kubitë i gjatë, ai nuk do t'i afrohej vlerës së kalit edhe sikur të ishte si mëndafshi.
13 O djali im! Mendova se ti do të ishe trashëgimtari im në vdekjen time; dhe ti me zilinë dhe paturpësinë tënde deshe të më vrisje. Por Zoti më çliroi nga dinakëria jote.
14 O biri im! ti ke qenë për mua si një kurth që është ngritur në pleh, dhe erdhi një harabel dhe e gjeti kurthin të ngritur. Dhe harabeli i tha kurthit: "Çfarë bën këtu?" Tha kurthi: "Unë po i lutem Zotit këtu".
15 Dhe larka e pyeti gjithashtu: "Cila është copa e drurit që mban?". Kurthi tha: "Ky është një lis i ri në të cilin unë mbështetem në kohën e namazit."
16 Largus tha: "Dhe çfarë është ajo gjë në gojën tënde?" Kurthi tha: "Kjo është bukë dhe ushqime që unë mbaj për të gjithë të urituritdhe të varfërit që më afrohen".
17 Largoja tha: "Atëherë, a mund të vij përpara dhe të ha, sepse jam i uritur?". Dhe kurthi i tha: "Eja përpara". Dhe laku u afrua që të mund të hante.
18 Por kurthi u ngrit dhe ia kapi larshin nga qafa.
19 Dhe lakuriqi u përgjigj dhe i tha kurthit: "Nëse kjo është buka jote për të urituritin, Perëndia nuk e pranon lëmoshën tënde dhe veprat e tua të mira.
20 Dhe nëse ky është agjërimi yt dhe lutjet e tua, Perëndia nuk e pranon prej teje as agjërimin, as lutjen tënde dhe Perëndia nuk do ta përsosë atë që është e mirë për ty."
21 O djali im! ti ke qenë për mua një luan që u miqësua me një gomar dhe gomari vazhdoi të ecte para luanit për njëfarë kohe; dhe një ditë luani doli mbi gomar dhe e hëngri.
22 O djali im! ti ke qenë për mua si një gërvishtje në grurë, sepse nuk i bën mirë asgjëje, por e prish grurin dhe e gërryen.
23 O djali im! ti ke qenë si një njeri që mbolli dhjetë masa grurë, dhe kur ishte koha e korrjes, ai u ngrit, e korri, e mblodhi, e shiu dhe u mundua për të deri në fund, dhe doli se ishte dhjetë mat dhe i zoti i tha: "O ti dembel, ti nuk je rritur dhe nuk je tkurrur".
24 O djali im! ti ke qenë për mua si thëllëza e hedhur në rrjetë dhe ajo nuk mundi të shpëtonte, por u thirri thëllëzave që t'i hidhte me vete në rrjetë.
25 O biri im! ti ke qenë për mua si qeni që ka ftohur dhe ka hyrë në shtëpinë e poçarit të ngrohet.
26 Dhe, kur u ngroh, filloi të leh mbi ta, dhe ata e përzunë dhe e rrahën që të mos i kafshonte.
27 O biri im! ti ke qenë për mua si derri që hyri në banjën e nxehtë me njerëz cilësorë dhe kur doli nga

banja e nxehtë, pa një vrimë të ndyrë dhe zbriti dhe u zhyt në të.
28 O biri im! ti ke qenë për mua si cjapi që u bashkua me shokët e vet në rrugën e tyre për në kurban dhe nuk mundi të shpëtonte.
29 O djali im! qeni i cili nuk ushqehet nga gjuetia e tij bëhet ushqim për mizat.
30 O biri im! dora që nuk punon dhe nuk lëron dhe (që) është lakmitare dhe dinake, do të pritet nga supi i saj.
31 O biri im! syrin në të cilin nuk shihet drita, do ta kapin korbat dhe do ta nxjerrin.
32 O djali im! ti ke qenë për mua si një pemë, degët e së cilës po i prisnin dhe ajo u tha atyre: "Po të mos kishit diçka nga unë në duart tuaja, me të vërtetë nuk do të mund të më prisnit".
33 O djali im! ti je si macja, së cilës i thanë: “Lëre vjedhjen derisa të të bëjmë një zinxhir floriri dhe të të ushqejmë me sheqer dhe bajame”.
34 Dhe ajo tha: "Nuk e harroj zanatin e atit tim dhe të nënës sime".
35 O biri im! ti ke qenë si gjarpri i hipur mbi një ferrishte kur ai ishte në mes të një lumi, dhe një ujk i pa dhe tha: "Lajtje mbi të keqe, dhe ai që është më keqbërës se ata le t'i drejtojë të dy".
36 Dhe gjarpri i tha ujkut: "Qengjat, cjeptë dhe delet që ke ngrënë gjatë gjithë jetës tënde, a do t'ua kthesh etërve dhe prindërve të tyre apo jo?".
37 Ujku tha: "Jo". Dhe gjarpri i tha: "Unë mendoj se pas meje ti je më i keqi prej nesh".
38 O djali im! Të kam ushqyer me ushqim të mirë dhe ti nuk më ke ushqyer me bukë thatë.
39 O djali im! Të dhashë ujë me sheqer. pi dhe shurup të mirë dhe nuk më dhe ujë nga pusi për të pirë.
40 O djali im! Unë të mësova dhe të rrita, dhe ti më gërmove një vendstrehim dhe më fshehe.
41 O djali im! Unë të rrita me edukimin më të mirë dhe të stërvita si kedri i gjatë; dhe ti më ke përdredhur e përkulur.
42 O djali im! Unë kisha për ty shpresën se do të më ndërtoje një kështjellë të fortifikuar, që të mund të fshihesha nga armiqtë e mi në të, dhe ti u bëre për mua si një i varrosur në thellësi të tokës; por Zoti pati mëshirë për mua dhe më çliroi nga dinakëria jote.
43 O djali im! Të urova mirë, dhe ti më shpërbleve me të keqen dhe urrejtjen, dhe tani do të të shqyja sytë, do të të bëja ushqim për qentë, do të të prisja gjuhën dhe do të hiqja kokën me tehun e shpatës. dhe të shpërblej për veprat e tua të neveritshme.
44 Dhe kur Nadani e dëgjoi këtë fjalim nga xhaxhai i tij Haikâr, tha: “O xhaxhai im! Vepro me mua sipas diturisë sate dhe më fal mëkatet e mia, sepse kush ka mëkatuar si unë, apo kush është ai që fal si ti?
45 Më prano, o xhaxhai im! Tani do të shërbej në shtëpinë tënde, do të kujdesem për kuajt e tu, do të fshij plehrat e bagëtisë sate dhe do të kullot delet e tua, sepse unë jam i ligu dhe ti i drejti; unë jam fajtori dhe ti që fal".
46 Dhe Haikari i tha: “O djali im! je si pema që ishte e pafrytshme pranë ujit, dhe zotëria e saj dështoi ta presë, dhe ajo i tha: "Më ço në një vend tjetër dhe nëse nuk jap fryt, më pres".
47 Dhe i zoti i tha: "Ti nuk ke dhënë fryt pranë ujit, si do të japësh fryt kur të jesh në një vend tjetër?".
48 O djali im! pleqëria e shqiponjës është më e mirë se rinia e sorrës.
49 O djali im! i thanë ujkut: "Largohu nga delet që pluhuri i tyre të mos të dëmtojë". Dhe ujku tha: "Lojrat e qumështit të deleve janë të mira për sytë e mi".
50 O djali im! e bënë ujkun të shkonte në shkollë që të mësonte të lexonte dhe i thanë: "Thuaj A, B". Ai tha: "Qengji dhe cjapi në zilen time"
51 O djali im! e ulën gomarin në tavolinë dhe ai u rrëzua dhe filloi të rrokulliset në pluhur dhe njëri tha: "Lëreni të rrokulliset, sepse është natyra e tij, ai nuk do të ndryshojë.
52 O djali im! është vërtetuar thënia e cila thotë: "Nëse lind një djalë, quaj djalin tënd, e nëse rrit një djalë, quaj robin tënd".
53 O djali im! ai që bën mirë do të takohet me të mirë; dhe ai që bën të keqen do të përballet me të keqen, sepse Zoti e shpërblen njeriun sipas masës së punës së tij.
54 O djali im! çfarë të të them më shumë se këto fjalë? sepse Zoti e di atë që është e fshehur dhe i njeh misteret dhe sekretet.
55 Ai do të të shpërblejë dhe do të gjykojë midis meje dhe teje, dhe do të të shpërblejë sipas shkretëtirës sate.'
56 Dhe kur Nadani dëgjoi atë fjalim nga xhaxhai i tij Haikâr, ai u fry menjëherë dhe u bë si një fshikëz e fryrë.
57 Dhe gjymtyrët e tij u frynë, këmbët, këmbët dhe brinjët e tij, dhe ai u shqye dhe i shpërtheu barku dhe të brendshmet e tij u shpërndanë, dhe ai vdiq dhe vdiq.
58 Dhe fundi i tij ishte shkatërrimi dhe ai shkoi në ferr. Sepse ai që hap një gropë për vëllain e tij do të bjerë në të; dhe ai që ngre kurthe do të kapet në to.
59 Kjo është ajo që ndodhi dhe (çfarë) gjetëm për përrallën e Haikarit, dhe lavdërimi i qoftë Zotit përgjithmonë. Amen, dhe paqe.
60 Kjo kronikë ka përfunduar me ndihmën e Zotit qoftë i lartësuar! Amen, Amen, Amen.